

работници, която води къмъ прѣстѣпления и деградира честния трудъ.

7) Прѣмахването работата на дѣцата, и

8) Намаляване работнитѣ часове на осемъ, придобивайки еднакво възнаграждение за еднаква рабата, както за мъжете тѣй и за женитѣ.

Нека видимъ сега условията на труда въ най-индустриалния, прототипенъ щатъ на Америка, Пенсилвания, главно въ фабрицитѣ и минитѣ, и слѣдъ това — условията на работническия животъ, респективно тоя на емигрантитѣ, въобще въ Щатитѣ.

Емигрантитѣ въ фабрицитѣ на Питсбургъ и въ каменновугленитѣ мини на прилежащитѣ му щати.

Най-печалната страна отъ емигрирането на нашитѣ българи въ Америка е факта, че тѣ сж земледѣлци, селени. Занаятчия, чийто условия за животъ въ градоветѣ сж по-сложни и трудни, и който прѣди всичко, поради западането на занаятитѣ съ по-голъмо право може да се оплаква отъ положението си, и на умъ дори не му минава да емигрира. У насъ сж много рѣдки случаитѣ на емигрирали въ Америка занаятчии, и то сравнително, млади хора, прѣживяващи възраст пригодна на опити и рискове. Можемъ ли да се очудваме, че Американеца съ свойственната на снобизъма му злорадъ, надмѣнно спрямо Европа посрѣща нейнитѣ най-здрави и благонадеждни синове отъ полетата въ своитѣ мрачни и прашни индустриални заведения? Ето що пише единъ отъ авторитѣ на поразителнитѣ студии по условията на труда въ Pittsburg, градъ на гигантскитѣ: желѣзна, стоманена и консервна индустрии: „взето нацѣло, ний получаваме най-добрата частъ отъ земледѣлческитѣ класи на Европа. Не дошълъ още деня въ който само слабия ще емигрира, а силния ще остане у дома си“...

(Pittsburg Survey, en. Charities and the Commons, януари — мартъ, 1909 г.).